

“DOOR MENSEN TE ONDERSTEUNEN MET DADEN, ZETTEN ZE ECHT STAPPEN VOORUIT”

RTH-projecten aan huis

Enkele nieuwe RTH-initiatieven richten zich op begeleiding en ondersteuning aan huis. Return to Home zorgt voor een vlotte overgang van het revalidatieziekenhuis naar huis. En ‘SIT aan huis’ draait mee in het gezin van kinderen met gedragsstoornissen, om te tonen hoe ouders met dat gedrag kunnen omgaan.

Return to Home is een samenwerking van mobiele begeleidingsdiensten Resonans in Vlaams-Brabant en Fiola in Oost-Vlaanderen. Beide hebben expertise in niet-aangeboren hersenletsel (NAH). Voor Return to Home bundelen ze de krachten met de revalidatiecentra Inkendaal, UZ Leuven en Campus Herk-de-Stad van Jessa Ziekenhuis. “Vaak vinden mensen met een NAH hun weg naar de hulpverlening pas maanden na hun verblijf in het revalidatiecentrum”, zegt Peter Vanisterbecq van Resonans. “Dat is jammer, want in die tussentijd kan er veel fout lopen. Met Return to

Home zorgen we voor een vlotte overgang van het revalidatieziekenhuis naar huis.”

“We starten een individueel traject in het revalidatieziekenhuis”, zegt Stephanie Maes van Fiola. “We werken op alle levensdomeinen en vraaggestuurd, zodat we volledig op maat ondersteunen. We kunnen gezinshulp inschakelen, een zinvolle dagbesteding organiseren of zelfs een andere woning helpen zoeken die beter toegankelijk is. In het revalidatiecentrum zijn patiënten goed omringd, maar als ze thuiskomen, valt dat weg. Return to Home biedt continuïteit.”

“Dit nieuwe aanbod werkt”, evalueert Peter Vanisterbecq. “We voorkomen problemen in plaats van ze op te lossen. Zo kunnen mensen met een NAH goed voorbereid een nieuwe start nemen na hun revalidatie.”

Ook Stephanie Maes is overtuigd van de meerwaarde. “Deze aanpak zou de norm moeten worden. Wij gaan alvast in gesprek met andere revalidatiecentra in Oost-Vlaanderen.”

“De kracht van onze werking is dat wij enkele uren meedraaien in het gezin.”

PETER HEYLEN | PROJECTLEIDER SIT

Philippe Bielen uit Leuven heeft niets dan lof voor Return to Home. In 2022 kreeg hij een beroerte, die hij ternauwernood overleefde. Hij revalideerde maandenlang in Herk-de-Stad.

“Twee maanden voor mijn ontslag uit het ziekenhuis kwam ik in contact met Return to Home. Dankzij hen hoefde ik me nergens zorgen over te maken. Zowel praktisch als administratief regelden ze samen met het ziekenhuis alles voor mijn thuiskomst: een poetsvrouw, maaltijden, het papierwerk in verband met de invaliditeit enzovoort. Ik woon alleen, die hulp was dus meer dan welkom. Ik ben nog verlamd aan de linkerkant, maar ik hou de moed erin. Binnenkort heb ik een afspraak met een dienst ondersteuningsplan en ik denk erover na om geleidelijk aan mijn werk als advocaat weer op te nemen.”

SIT AAN HUIS

Dienstencentrum Sint Oda in Pelt heeft een observatie-, diagnose- en behandelingsunit: een ODB-unit. Die biedt ondersteuning aan personen met een handicap met moeilijk verstaanbaar gedrag. Die expertise deelt Sint Oda nu ook buiten de voorziening, zowel met hulpverleners (zie pagina 14-15) als in de thuiscontext met het Support en Interventie Team aan huis – kortweg ‘SIT aan huis’.

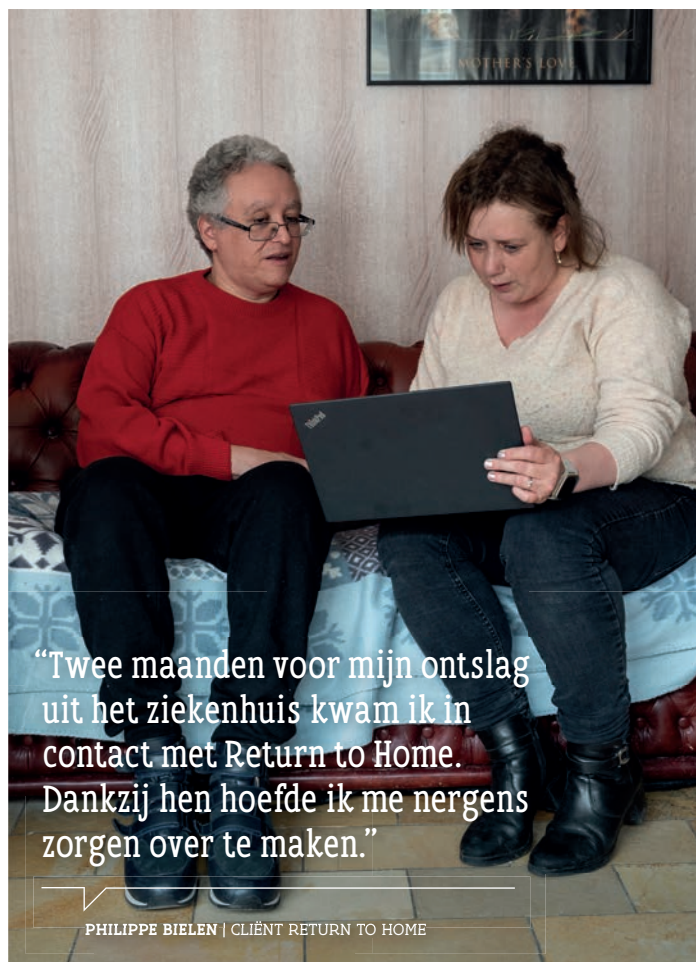
“Met ‘SIT aan huis’ ondersteunen we

“Het is nog altijd niet gemakkelijk, maar we weten nu hoe we problemen kunnen aanpakken.”

STIJN DELIËN | PAPA VAN ESMEE

“Twee maanden voor mijn ontslag uit het ziekenhuis kwam ik in contact met Return to Home. Dankzij hen hoefde ik me nergens zorgen over te maken.”

PHILIPPE BIELEN | CLIËNT RETURN TO HOME

gezinnen in Limburg door te tonen hoe ze met het gedrag van hun kind kunnen omgaan”, zegt directeur innovatie Leen Hulshagen. “Hoe vroeger we dat doen, hoe beter. Bij een jong kind kunnen we gedrag vrij eenvoudig bijsturen, bij een tiener wordt dat al een stuk moeilijker.”

“Mensen vinden ons via de kinderarts, het ziekenfonds of een thuisbegeleidingsdienst”, zegt Peter Heylen, projectleider van SIT. “De kracht van onze werking is dat wij enkele uren meedraaien in het gezin. We vertellen niet hoe het moet, we doen het voor. We zitten bijvoorbeeld mee aan tafel tijdens de maaltijd en tonen hoe je reageert op het gedrag van het kind. Dat gaat verder dan advies.”

“Met het nieuwe RTH-aanbod kregen we ruimte voor innovatie”, zegt Leen Hulshagen. “Met enkele interventies kunnen we voor een duurzaam effect zorgen.”

“Een extra voordeel is dat we de cliënten ook informeren over ander RTH-aanbod”, zegt Peter Heylen. “Veel mensen kennen RTH en de mogelijkheden nog onvoldoende. In Sint Oda kunnen mensen

bijvoorbeeld ook terecht voor dagopvang, een snoezelruimte of paardrijden.”

GEEN WOORDEN MAAR DADEN

Stijn Deliën en Ellen Verherstraeten hebben twee dochters: Kato is zes, Esmee vier. “Esmee werd drie maanden te vroeg geboren”, zegt Ellen. “Ze is nog altijd in opvolging in het UZ Leuven. Ze heeft een fysieke en vermoedelijke verstandelijke handicap, gedragsproblemen en een vermoeden van autisme.”

“We hebben zware jaren achter de rug”, zegt Stijn. “Het is lastig om tot Esmee door te dringen. Dat verbeterde niet toen ze met corona naar het ziekenhuis moest en geen bezoek mocht hebben, met verlatingsangst als gevolg. In het ziekenhuis stond de televisie constant op. Terug thuis was het een drama als we de televisie wilden uitzetten. Op haar vorige school voelde ze zich niet op haar plaats. ‘s Nachts sliep ze maar vier uur en overdag moesten we constant op onze hoede zijn voor driftbuien. Het was zowel fysiek als mentaal slopend.”

Beterschap kwam er dankzij ‘SIT aan huis’. “Als ouders botsten we op onze

grenzen”, zegt Ellen. “Met goedbedoelde raad van grootouders en vrienden schiet je niet veel op. Het eerste wat begeleider Gunther deed, was de televisie uitzetten en bij Esmee gaan zitten. Ze aanvaardde het. Toen ze eens driftig met haar hoofd tegen de muur bonkte, legde Gunther haar op de grond, maar ze bleef doorgaan. ‘Neem haar stevig vast en negeer haar driftbui. Doe het zo lang als nodig’, raadde hij aan. Drie uur heb ik Esmee in mijn armen gehouden, tot ze uiteindelijk kalmeerde.”

“In totaal kwam Gunther zeven keer langs. Niet met woorden, maar met daden. In het begin had ik het er moeilijk mee”, geeft Stijn toe. “Een vreemde die je komt tonen hoe je met je kind moet omgaan, dat is niet evident. Maar je wilt het beste voor je kind. Samen met Gunther zetten we stappen vooruit. Het is nog altijd niet gemakkelijk, maar we weten nu hoe we problemen kunnen aanpakken. Esmee gaat ondertussen naar een Freinetschool, waar ze zich goed voelt. Ze volgt zwemles en binnenkort gaat ze mee op kleuter-kamp. Ik ga ook mee, maar dat ze mee kan op kamp, is al een hele overwinning.”